

καὶ νυκτός· Ἐως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ;
 Ἐπίβλεψον, εἰσακούσον μου Κύριε ὁ Θεός μου. Φώτισον τὰς
 ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἴ-
 πῃ ὁ ἐχθρός μου, ἴχυσά περὶ αὐτόν. Οἱ θλίβοντές με
 ἀγαλλιάσονται, ἐὰν σαλεύθῃ, ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῇ ἐλπίσει
 ἠλπίσα. Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδιά μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.
 ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ ἀεργατίσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνό-
 ματι Κυρίου τῷ Ὑψίστου. Εἰς τὸ τέλος.

Φ Α Λ Μ Ο Σ Τ Ω, Δ Α Β Ι Δ. ιγ. 13.

Εἶπον ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτῆς, καὶ ἔστι Θεός. Διεφ-
 θάρησαν, καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ὀπτηδύμασιν, καὶ
 ἔστι ποιῶν χρηστότητα. Κύριος ἐκ τῆς ἐρανὸς διεκύψεν
 ἐπὶ τὰς ὕψες τῆς ἀνθρώπων, τὰ ἰδεῖν εἰ ἔστι σωτῆρ, ἢ
 ὑψίστην τὴν Θεόν. Πάντες ἐξέκλιναν, ἀμα ἠχρεώθη-
 λον. καὶ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, καὶ ἔστιν ἕως νῦν. Οὐ-
 περὶ γνώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τῷ ἀνομίᾳ, οἱ
 ποιοῦντες τὸν λαόν μου ἐν βρώσει ἄρτου, τὸν Κύριον κα-
 ρὰς πεκαλέσαντο. ἐπεὶ ἐδειλίασαν φόβον, καὶ ἐκ τῷ φόβῳ.
 ἠδυνάτη Κύριος ἐν χροῖᾳ δικαίων. βελὴν πτωχὸς κατηχυνά-
 πονη, ὁ δὲ Κύριος ἐλπίς αὐτῆς ὅτι. Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σω-
 θῆναι τῷ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ὀπιστρέφει Κύριον τῷ αἰχμαλω-
 τῷ αἰῶν, τῷ λαῷ αὐτῆς, ἀγαλλιάσεται Ἰσραὴλ, καὶ ἀφρανθή-
 θυμίᾳ Ἰσραὴλ. Δόξα. Εἰς τὸ τέλος.

τῆς καρ. Φ Α Λ Μ Ο Σ Τ Ω, Δ Α Β Ι Δ. ιδ. 14.

ταπεινώσεις, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; ἢ τίς
 ἐπὶ τῆς κατισκυνώσεως ἐν ὅρει ἁγίῳ σου; πορεύομενος ἀμω-
 καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην. Λαλῶν ἀλήθειαν ἐν
Επίστα αὐτῆς. ὅς ἐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτῆς, καὶ ἐκ
 τοίνυν τῷ πλησίον αὐτῆς κακόν, καὶ ὀνειδισμόν ἐκ ἐλα-
 βεν ἐπὶ πῖς ἔγγιστα αὐτοῦ. Ἐξεδράνεται ἐνώπιον αὐτοῦ
 πονηρόμενος, τὰς δὲ φοβηθείας τὸν Κύριον δοξάζει. Οἱ
 ὀμνύοντες τῷ πλησίον αὐτῆς, καὶ ἐκ ἀδελφῶν. τὸ ἀργύριον
 αὐτοῦ